

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v četrtih iz-
danjih ob **torkih, četrtekih**
in **sobotah**. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obajno izdanje stane:
za jedan mesec f. — 50, izven Avstrije f. 140
za tri mesece . . . 2.60 . . . 4.—
za pol leta . . . 5.— . . . 8.—
za vse leto . . . 10.— . . . 16.—
Na naročbo brez prilozene naročnine se
ne sumijo oskr.

Pomembno številko se dobijajo v pro-
dajalnicah toboka v Trstu po 20 nv.,
v Gorici po 20 nv. Sobotno večerno
izdanje v Trstu 20 nv., v Gorici 20 nv.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

"F. edinosti je moe!"

Bratovščina sv. Cirila in Metoda v Trstu.

Čestitim članom nasnanjam, da sta vi-
soko c. k. namestništvo in visokočastiti akof.
ordinarijat potrdila premenjenja pravil, sv.
Stolice v Rimu pa je obdarila bratovščino s
sv. odprtosti, kakor so v pravilih osnaženi.
"Primorski list" objavi danes nastopni poziv:

Katolički Slovenci trčaški! Ravnokar
proslavljamo s vesoljno kat. Cerkvio prasnik
slovenskih blagovestnikov, sv. Cirila in Metoda! Vsakemu Slovencu je znano, koliko
sta storila in trpeja ta naša apostola, da sta
oživila in utrdila sv. kat. vero med Slovani.
Žal, da niso vse Slovani ostali zvesti sinovi
tiste Črke, v katero sta jih pripeljala sv.
blagovestnika, veliko jih je zabredlo v po-
gubni raskolu, v katerem žive še današnji
dan. Znano je tudi, koliko so se trudili razni
poglavariji rimsko-katoličke Črke, da bi pri-
vedli raskolne Slovane nazaj v naročje edino
prave Kristusove Črke. Kdo ne ve, koliko
je že storil sedanjii naš sv. Oče papež Leon
XII. in še vedno dela, da bi ugličil pot,
po kateri hoče zediniti slovensko narode,
živode v raskolu, s kat. Cerkvio. Saj je zato
povzdignil prasniki sv. Cirila in Metoda ter
katoličanom vsega sveta naložil, da častijo
ta svetnika, da bi po njimi pripravljeni čim
prej dosegel svoj blagi namen: združenje
vseh Slovanov v kat. Cerkvi.

Kateri katolički Slovenec ne bodo z ve-
seljem podpiral in po svojih močeh pospe-
ševal tega vavnjenega namena! Kdo ne bodo
rad delal za to, da se spodobno dastita slo-
venska blagovestnika sv. Cirila in Metoda, ka-
terima se moramo posebno zahvaliti za ne-
cenljivi dar sv. Kristusove vere, zahvaliti
tudi, da sta položila Slovenom prvi temelj
omike! Kdo ne bo rad molil s sv. Očetom
Leonom XIII., da se zedinijo vse narodi
slovenski v eno veliko družino, v rimsko-kato-
ličko Črke!

Ta blagi vavnjeni namen dosedti pomaga
naj tudi naša "Bratovščina sv. Cirila in Metoda". Zato uljudno vabimo trčaške katoličke
Slovence, da v obilnem številu pristopijo kot
udje tej bratovščini. Vsak, ki je ud, potruditi
se, da dobi vsej še jednega uda! Namens je
vavnjen, avet, dolžnosti so male, lahko; sad
gotovo ne izostane, ako delamo z zdrženimi
močmi; in plačilo za trud bo vsej radostna
zavest, da smo po svojih skromnih močeh
pomagali širiti kraljestvo Kristusovo med
svojimi brati, gotovo pa ne izostane saslušeno
plačilo v večnosti po besedah: "Če kdo meni
sluši, počasti ga moj Oče, ki je v nebesih." Kdor pa z dobrimi deli pripomore, da širi in
utrjuje kraljestvo Kristusovo na zemlji, ta
Njemu sluši, in od Njega vsprijemite plačilo!

(Premenjena pravila priobčimo v sobot-
nem večernem izdanju. Op. ur.)

PODLISTEK.

80

Kmetski upor.

Sgodovinska povest desetletja vrha.
— Spisal Avgust Šenoa. Prelabil I. P. Planinski.

— Soveda se je, gospodar, ali Lolić ga
je krenil po glavi in sedaj se več ne upira,
nasmejo se žena. Nu ti, gospodar, samo Lo-
liću daješ, meni nič. Mar jag ne veljam nič? Ha, ha! Menda veš, da sem več vredna od
gospa Jelene. Daj, daj cekinov, moli Kaste-
lanica drobno roko in pogleda sladko Tahi-
ja; glej, jutri pojdem v Zagreb, da si ku-
pim svilenih trskov za Velikonoč, pa nimam
niti vinarja. Lolić je skop, tiči vse pod
ključem, pa se samo zadere časi: kuj ti dā
stari Tahi, saj itak ne deje zastonj.

— Dal bo Tahi, dušica, rečo starec in
poloti na malo roko pet cekinov, na vsemi,
pa me poljubi!

— Ej, vsklikne žena, cmoknjavi starca

Naše poljedelske razmere.

Govor posl. dra. Laginje v soji poslanske
zbornice dne 17. maja 1894. pri raspravi o
proračunu ministarstva za poljedelstvo.

(Dalje.)

Zaješevanja hudojnikov po brežinah,
obdajajočih Motovunsko dolino, kojo je do-
vršil znan strokovnjak Putick, hvalijo se
sploh, a doseči bi se do veliko več in v
veliko krajšem času v neizmerno korist za de-
želo, in v prvi vrsti za sosednje prebivalstvo,
ako bi se visoka vlačna hotela odločiti do ra-
dikalnega koraka.

Motovunski gozd nima dandanes nikake
važnosti več v državnega stališča. Nekdaj je
bil pač najbljija, najcenejša in najprikladnejša
zaloge lesu za ladijotossalnice v Benetkah;
toda pri današnjih prometnih občilih, pri raz-
merno ne posebno razsenčni zalogi, nima ta
gozd nikake važnosti v tem pogledu za našo
vojno mornarico; ako naša vojna mornarica
tu pa tam kaj narodi iz državnega gozda
Motovunskega, stori to bolj iz navade, nego
pa iz prave potrebe.

Pomisliši treba le, da je v deželi kakor-
črna je Istra, katera ima tako malo mastno
zemlje, naravnost nezmiseln, ako bi hoteli
vzdrževati gozd na najmastesnejših in za vse
stroke gospodarstva posebno ugodnih tleh.
Istra zahteva na polju narodnega gospodar-
stva v prvi vrsti, da se državni gozd Moto-
vunski razdeli med sosednje stanovnike, pre-
življajoče se velikim trudem, da se pologoma
iztrebi ta gozd in da se izkoristijo na ta
način pridobljena tla za njivo in pašo.

Gospoda moja! Ljudstvo ne zahteva, da
bi je dobilo brezplačno; pripravljeno je pla-
čati ceno, plačevalo bi ta tla nekoliko časa
tudi z največjimi žrtvami, ker slut instink-
tivno, kolike koristi bi dobivalo od tega.

Jas ne zahtevam ničesar, kar bi bilo
nemogoče ali nepremišljeno. Nepremišljeno
bi bilo, aki bi hoteli v deželi, kakorčna je
Istra, in državnih ozirov, ki pa so v tem
slučaju le namiljeni, vzdrževati gozd v dolini
za vsako ceno, in trositi za zaješevanja hu-
dounikov na račun vkljupnosti, katere stroške
bi lahko pokrili na drugi način, ravno iz od-
škodnine za gozd, kojega bi bilo opustiti.

Jedno pa bi moral zahtevati, in to je,
da se v slučaju, aki se opusti gozd, dotične
odškodnine zaračunajo, kakor je prav. Kajti,
gospoda moja, pravica zahteva že, da se od-
kupnine določijo kolikor mogoče nizko iz
dvajh vrakov; v prvi zato, ker se je do-
godila krivica pri odkupu servitut (služnosti)
v državnem gozdu Motovunskem, ker so se
posamežniki odpravili z 180 do 200 kvadrat-
nih sečnjev zemlje, in si niso vedeli o pravem
času pomagati pri svoji dobročinstvi in, žal,
tudi nevednost; v drugo zato, ker je Motovunski gozd po mojem trdnem pre-
pričanji pasiven, ali pa donaša veliko manj,

v usta, ali bom imala na Velikonoč lep na-
kit, in večemu svetu porečem, da je od tebe,
gospodar! Ali glej, glej! Kakovo strašilo je
to na konji? zakrohoče se glasno Lolićevka
in pokaže s prstom skozi odprto okno. Pop
jezdi konja. Lep konjiček je, škoda da ga
ima stari pledec iz Pušče.

— Pri moji veri, škoda, pravi Tahi,
stoj! Bo vsej malo smeha. Na tega vražjega
popa imam že tako zob, ker me vedno toži.
Pođi s menoj!

Na lepem konjičku je jezdil suh starec v
črni opravi. Bil je to župnik Anton Knežić iz
Pušče, kateri je bil ravno v Zagreb po
po sveto olje namenjen. Starec je brezskrbno
obračal glavo, gledaje v ta lepi svet, a dolge
noge so mu visele malo ne do tal. Kakor bi
trenil, stoji pred njim debeluh Lolić, a malo
bolj v stran stojita gospod Tahi in kaste-
lanova žena.

(Dalje prih.)

kakor je razvidno iz proračuna. Tam je za-
računan čisti prihod na leto za hektar 2 gld.
30 nv., toraj za oral z 1 gld. 30 nv., toda
pozabiti ne smemo, da se to preračunjenje
nanaša na vse državne gozdove v Primorski, kjer je vendar odločilen veliki Trnovski gozd
na Goriškem.

Vendar hočem smatrati tudi omenjeni
čisti prihod kot resničen. No, in da ga kapitalizujejo tudi s šestimi odstotki, odpadlo bi
na oral 22 gld., in uverjen sem, da bi pre-
bivalstvo brez vsega rado plačevalo ta znesek.

Gospoda moja! Neizmerne so koristi,
koje bi donesla po meni nasvetovano opu-
ščenje in razdelitev drž. gozda Motovunskega.
(Dalje prih.)

Političke vesti.

Cesar v Tridentu. Brsojav nam je
poročal iz Tridenta o sijajnem vsprejemu, ki
ga je priredilo prebivalstvo našemu cesarju.
Zelj zanimivo je, kar piše o tem dunajska
"N. Fr. Presse" — v tem pogledu gotovo
nesumon vir — v svoji številki z dne 3. t.
m. Najprvo obžaluje omenjeni list, da se
niso pripustile k avdijenciji nekatere deputa-
cije, koje so hoteli izraziti razne želje ob
gospodarskih vprašanjih. In potem piše: „Pri
takih okolnostih so ni smeti čuditi, da je
bilo že o dohodu in vsprejem cesarja videti
prični, pred katerimi ne smemo zatiskati
svojih odij. Posdravi cesarju se strani prebi-
valstva z deželi in delavcev so bili res ne-
izredno prerični, dū, navdušeni — ti posdravi
so nadkrilili vse pridržavanja in so gotovo
posebno razveselili cesarja. Ali tega no moremo
utajiti, da ni bilo na trgu pred cesar-
skim stanom pravega meščanstva, srednjega
stanu, članov industrije, trgovine in obrti.
O tem se ni mogel varati nijeden opazovalec.
Kajti le tako si moremo tolmačiti, da gleda-
če ni bilo povsem polno, da je bilo
mnogo lož in sedežev prasnih in da je bilo
videti v dvorani le uradnike, vojake, dvorne
dostojanstvenike — torej veliko oficijelnih
oseb, a le malo meščanskih slavnostnih
gostov.“

In to ne pišemo mi, to je napisala ista
"N. Fr. Presse", ki je od nekdaj poznana
kot tesna zaveznica naših Italijanov in navdu-
šena zagovornica italijanskega nadvladja nad
slovenskim življem v Avstriji. Ta dejstva
pač zadostno označujejo lojalnost poznanih
italijanskih krogov.

Potovanje cesarjevo. Cesar je dosegel
predvodenjem v Madonna di Campiglio.
Vsprejem je bil priseren. Cesar in cesarica
sta se pozdravila prisereno. Vsa vožnja cesar-
jeva od Tridenta do tu sem podobna je bila
triumentalnemu spredu. Povsed so pozdrav-
ljali cesarja zvonjenem in pokanjem topičev.

Dogedki na Francoskem. Po raznih
mesti Francoske so zaprli mnoga anarhistov,
kateri so glasno odobravali Carnotov umor.

— V načem listu je omenjeno pomilovanje
onih dveh častnikov, kateri so nemške ob-
lasti obsodile radi ogleduščva, napravilo je
najbolji utis na Francoskem. O tem činu
nemškega cesarja piše "Journal de Debate":
Med vsemi dokazi simpatije občuti Francoska
to pomilovanje najgloblje. — Poslanica, kojo
je prečital predsednik v poslanski zbornici,
pravi: „V svesti si sama sebe, zaupajoč na
svojo vojsko in svojo mornarico more Francoska,
ki je dobila ravnokar soglasne dokaze simpatije od vlade in narodov, vzdeleno
glavo zatrjati svoja miroljubje. Vredna sama
sebe ostane ona veliko središče intelektuelnega
prosvetljenja, tolerance in napredka.“ — Pred-
vodenjem so zaprli v Parizu dva anarhistov,
katerih jeden je imel pri sebi bodalo, drugi pa
revolver.

Proti anarhistom. Zakonski načrt, ko-
jega je izdelala italijanska vlada proti anar-

histiki propagandi, obstoji iz treh paragra-
fov. Proti hujšanju do javnega nasilstva
potem časnikarstva določene so podvojene
kazni mimo dosedanjih. Poročilo k temu na-
četu pravi, da pri vsem spoščovanju do tiskovne
svobode mora vlada čuvati, da ne bodo časnikarstvo služilo v proslavljanje slo-
dičinstv in da se ne bodo odtegovali kazni
taki ljudje, ki teharni dan kršijo zakone po
časopisu. Kdor se poslužuje časnikarstva v
ta namen, da ščuva na zlodinstva, ta ne stori
tiskovnega pregrēka, ampak navadno zlo-
dičinstvo.

Iz Bolgarske. Mnogo najuglednejših
advokatov se je ponudilo, da hočejo ljudem
brezplačno sestavljati točne proti prejšnji
vladi in njenim organom radi zlorabe uradne
oblasti, trpinčenja in drugih nepostavnosti.
Na ta način hočejo nabrat material za pred-
log, kateri naj bi se stavil v novo izvoljenem
sobranju, da se našreč prejšnja vlada, ali
vsaj Stambulov kot bivši minister za notra-
nje stvari postavi pod obtožbo.

Zopet napad z bodalom. Iz Madrija
javljajo, da je neki delavec z bodalom napal
prvega voditelja delavcev-romarjev v Rim,
Markija Cubas, med tem ko je poslednji nad-
zoroval dela v katedralki. Nekega drugega
delavca, ki je preprečil grozno nakano, ranil
je napadalec težko. Cubas je postal nepoško-
dovan. Zločinca so zaprli.

Vojska v Aziji? Med Kino in Jan-
panom je nastal resen spor, kateri utegne
dovesti do vojske. Vsa ta zadeva ima svoj
izvor v tem, da si obe imenovani državi pri-
svajati pravico do nadvladja nad kraljestvom
Koreja. (Korea je poluotok med Rumenim in
Japonskim morem v vzhodni Aziji. Ima 9 milijonov prebivalstva. Op. ured.) Nasprotov se
je tako poostriло v poslednji čas, da je voj-
ska skor neizogibna. Vojske ladije iz Ameri-
ke, Anglije, Ruske in Nemčije so že priplute
v koreansko pristanišče, da ščitijo ino-
zemce. Japan se že z vso silo pripravlja na
vojsko in Kina odpotuje v Koreo te dni 20
batalijonov vojakov.

Izpred porotnega sodišča.

Z včerajnjo razpravo završilo se je se-
danje porotniško zasedanje. Na zatočni klopi
je sedel mestni pomočnik Simon Kuš iz
občine Doberla vas na Koroškem, zatočen
hudodelstva sleparje in tatvino in prestopka
krivo prijave, potepuščva in odtezanja poli-
cijskemu nadzorstvu. Osleparil je župnika
Andreja Martinčiča iz Lokve za 958 gold.,
gostilničarju Andreju Ravnikarju iz Ljubljane
pa je ukradel iz zaprte omare sveto 80 gld.
Prosjačil in potepal so je po Štirskev, Sol-
nogrškev, Koroškev, Kranjskev in Primor-
skem, dasi ga je okrajno glavarstvo v Veli-
kovev postavilo pod policijsko nadzorstvo.
Po tolikem potovanju prikel ga je v Trstu
policec oficijal Tit.

Otoženec se izjavlja nekrivim prvoime-
novanim hudodelstvom, pa

čan: 1. glede sloparje, 2. glede tativne, ostala tri glede označenih prestopkov.

Na prvo vprašanje so odgovorili porotniki z 12 „da“, toda le za sveto 858 gld., ker pri zadnjih 100 gld., katere je dobil Kus od župnika, se prvi ni posluževal zvijače. Na drugo vprašanje radi tativne so odgovorili porotniki z 12 „ne“; na ostala tri vprašanja z 12 „da“.

Na podlagi tega verdikta odsodilo je sodišče zatoženega Kusa na 6 let težeje ječe ter je izreklo, da se sme isti staviti pod policijsko nadzorstvo in oddati v kako prisilno delavnico, kadar pride iz zapora.

Različne vesti.

Spomenik dru. Franu Račkemu. V Zagrebu se je osnoval odbor za nabiranje doneskov prečrno umrlemu velikemu učenjaku in rodoljubu hrvatskemu, dru. Franu Račku. Dotični proglaš naglaša, kako je Rački, neumorno delujec, spravil Zagreb v dotiko z vsem slovanskim svetom in vso učeno Evropo. Pokojnik je bil usor neomahljivega značaja, usor rodoljubja, usor marljivosti in delavnosti, usor izvrševanja svojih dolžnosti. Mirno je izdrhnih svojo dušo, uverjen: Bil sem dober borilec, dovršil sem življenje, a hransil si vero —

Doneske je pošljati odberovemu blagajniku g. Tomislavu Padaviću, umirovljenemu županijskemu tajniku v Zagrebu, Nikolićeva ulica.

Dosedaj je že nabranih 1895 gld. 91 nđ.

Sožalje o smrti Carnotovi so izjavili na slovensem način tudi reški Hrvatje. V ta namen se je dne 30. t. m. predstavila posebna deputacija, pod vodstvom dra. Erazma Barčića, tamošnjemu francoskemu konzulu. Na nagovor gospoda dra. Barčića odgovoril je konzul, zagotovljajoč, da narod francoski ne posabi teh dokazov sodelstva naroda hrvatskega, o katerih hčete sporočiti predsedniku republike in francoski vladi.

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabrali so dne 20. m. m. na večer pri sv. Ivanu 3 gld. 30 nđ., slaveč predvečer imenanstvu Vekoslava Ivana Nepomuka Grobence detto Borovščakova.

Konec šolskega leta na slovenski šoli pri sv. Jakobu. Letos se zarad bolezni sklene šolsko leto dne 7. julija, se avto mašo ob 8. uri. Dne 5. julija bode sv. maša ob 8. uri sijutra, potem dobro otroci malinovca in kruha. V petek dne 6. julija priredi se mestu običajnega izpita primerna šolska veselica ob 6. uri zvečer. Spored: 1. Nagovor, M. Kamušič. 2. Petje, III. razred. 3. „Gospodinja Resika“, dekl. Žerjal Marija. 4. Petje, IV. razred. 5. „Kam in kje?“ Trobec Anton. 6. Petje, V. razred. 7. „Hrast in lipa“, dekl. Batagelj Anton. 8. Petje, IV. razred. 9. „Spoznavanje Boga“, Remic Vekoslav. 10. Petje, V. razred. 11. Igra: Cink Jos., Gorup, Vovk, deklice; Dobrila, Durnik, 12. Cesarska.

Voditeljstvo.

Viharen občni zbor. Predvodenjem poludne je imela „Gostilničarska zadruga“ Trščaka svoj letni občni zbor v prostorih Bergerjeve gostilne pod gradom. Zborovanje se je udeležilo tudi priljeno lepo število slovenskih gostilničarjev in tudi zastopnika konsumnih društev v Rojanu in na Greti. Naglašamo posebno, da sta bila poslednja povabilena s posebnim vabilom. Pri drugi točki dnevnega reda — poročilo načelnika o minolem letu 1893 — oglasi se zadržnik g. Leipziger naglašajoč, da pogreša glasom zadržnikov pravil dve točki na dnevnem redu: proračun in določitev letnega donaska za leto 1894.

Toj opravljeni opazki pridružil se je tudi predsednik „Gospodarskega društva na Greti“ prosek jeden izvod pravil. Obrtnopolitični komisar Artico — odpisan od magistrata — prestrše govorniku besedo, da isti nima tu pravice ni govoriti ni glasovati. Omenjeni govornik je repliciral na to z vprašanjem, čemu so ga torej povabili? — in to tem bolj, ker se je bil dal predstaviti pred zborovanjem zadržnemu tajniku, kateri poslednji ga je bil celo prijazno vzprzel. Na to se je začul glas izmed italijanskih zadržnikov: Qua ghe xe calligheri, no osti!

Ta žaljivi vasklik je veljal očevitno slovenskim zadržnikom, kateri pa niso reagovali na ta vasklik. Predsednik g. Rossbachler je opazil na to, da ni mogoče določiti do-

neskov za 1894, ker je mnogo zadržnikov še na dolgu za 1893, kateri se protivijo plačanju. Jeden slovenskih zadržnikov je odgovoril na to opazko predsednikovo, da niso, da bi se zadržniki branili plačati, ampak odbor da noče vprejemati denarja. Na občno začudenje izjavila društveni tajnik, da niso mogli vprejeti denarja od društva na Greti in v Rojanu, ker so isti zahtevali slovenske pobotnice in slovenska pravila. Zadržnik Leipziger je zahteval, da se zaostali doneski iztirajo z vso strogostjo. Predsednik je ugovarjal slovenskim govornikom, da je tu večina lačka, da je Trst italijansko mesto, in da je zadruge uradni jezik italijanski. Zadržnik Katalan opaža, da če se izdajajo nemške pobotnice in nemška pravila za dva ali tri Nemce, potem bi se morala tudi za nas izdajati slovenska pravila in pobotnice, ko nas je toliko. Isti italijanski zadržnik, ki je še popred razčilil slovenske zadržnike, zavpije: Fora i šča vi! — ne da bi ga bila posevarila za to predsednik, niti zaostnik obrtne oblasti. Proti temu novemu in skrajno-predoranemu žaljenju ugovarjali so števno slovenski zadržniki, na kar je zastopnik obrtne oblasti razpustil zborovanje, videč, da je ogenj v strehi. Na to so zadržniki, skrajno razburjeni, jeli zapuščati dvorano. Prišedki v vrt zgrabita isti že dvakrat omenjeni izvialec in še jeden drugi italijanski zadržnik po stolicah, mahajo žnjimi proti slovenskim zadržnikom, vpijoč: Veggli qua in oscardini se gave e coragio! Na kar je nastal kakor bi trenil pretep med zadržniki jedne in druge narodnosti, pri katerem so bili morda nekateri ranjeni.

Tak je bil konec tega zborovanja. Sodobna, kdo je izsiljal in žalil ter zadel pretep, ter kdo se je branil, prepovedamo mirno vestjo razsodnemu občinstvu. Tem bolj nas je iznenadio neko poslanec načelnosti zadruge v tukajnjih italijanskih listih, v katerem se hoče vsa krivda in izsvanje vrniti na zastopnika gospodarskih društev v Rojanu in na Greti, katera niti niso dopustili do besede in ki se nista na nikak način udeležila pretep, tem manje istega izvala, kar gotovo dokaže sodna preiskava. Izjave italijanskih listov o tem dogodku nas pa spominjajo na znano basen, kako je jagnje kralj vodo volku.

Statistika tržaška. Od nedelje dne 24. do včete sobote dne 30. junija je umrl v Trstu 86 oseb, 46 moških in 40 žensk. V razmerju so številom prebivalcev 33.20 mrljev. Od teh jih je umrl 10 na jetiki in 4 na boleznih sponih organov.

Iz okolice Klanške nam pišejo: Pred kakim mesecem danj zaznamovalo je italijansko planinsko društvo cesto (pot) na Slavnik, prekratko to goro v „Monte taliano“. Ne vemo, od kod ima to društvo pravico dajati našim goram italijanska imena, ker po vseh zemljovidih je pisano Slavnik, ne pa Monte taliano.

In ker misli omenjeno društvo sezidati svojo hišico na Slavniku, mislim, da bi morala sl. županija, predno podeli dovoljenje za zidanje, skrbeti za to, da Slavnik ostane vedno Slavnik, in da bodo na prvem mestu slovenski napis. Slavnik bodi prvi in potem še le, ako že hoče imeti tudi italijanski napis, naj pride tudi v božjem imenu „Monte Slavnik“, ne pa, kakor so ga oni kralili, „Monte taliano“. — Te dni smo dobili tudi orožniško postajo. Žal, da so pri napisu postaje popolnoma prezri slovenski jezik, kakor da žive tu sami Italijani in Nemci. Čemu se vendar trudita toliko naša državna poslar!

Na pašo na Koroško planine, signali so lotos naši ljubi italijanski sošedje 5860 glav živine. Prikod te živinske družbe izvršil se je brez nikakega zadržka.

Nesreča na pokopališču. Iz Kriškega pri Gorici poročajo: Dne 27. m. m. podali so se iz Solkana tu sem došli Josip Korsič, njegova sestra Marija, njega 4½letna bērka Leopoldina in dekla na tukajnje pokopališče. Med tem ko sta Korsič in njega dekla molili na grobu nekega sorodnika, oddaljilo se je dekletos do bližnjega groba. Kar naenkrat se je prevrnil kameniti križ in poškodoval otroka tako, da je umrl jedno uro potem.

Zopet bomba. V neki papiraci v Valenciji na Španjaskem razpolila se je dne 1. t. m. dinamitna patrona, valed česar je nastala velika škoda na materialu. Poneareči ni nikdo. Provzočitelja eksplozije so zaprli. To je neki delavec imenom Bellser, ki je poznan kot anarhist.

Slike iz Ograka. Slovenske „Narodne Noviny“ o socialističkih nemirih po dolnjem Ograku. V Vasarheliju se n. pr. sluharni dan zbirajo brezposelni delavci. Toda ne zbirajo se samo na glavnem trgu, ampak tudi na dvorišču mestne hiše. Na tisoče je teh manifestantov, tako, da jih policija komaj odpravila z dvorišča. Mimo tega žuga slaba letina v Hodmezövásárhelyu, kjer ostane celo za časa žetve kakih 2000 delavcev brez kruha. V Sabadki so po rudečih plakatih sklicali shod industrijskih delavcev in dñarjev. Redantrat je sicer prepovedalo to zborovanje, ali predno je prešlo teden dñi že so se zopet prikazali rudeči plakati s pozivom do delavca, da se združijo v skupno obrambo. „Delavec, pomagaj si sam in Bog ti pomore!“ Glavni agitator Adam Lajeski je odkrito izjavil pri policiji, da bode z vsemi močmi delal na to, da se razširi socijalno gibanje.

Da, socijalna beda, siromaštvo delavške stanu — kaj briga to mogočnež v Budimpešti. Ti le imajo druge stvari po glavi: kako bi dušili javno moralo in krščanska načela in kako bi po najkrajši poti podjarmili katoličko in pravoslavno Cerkev židovskim sinagogam. Ali gledajo naj, da jih socijalno gibanje ne prepluje nenadoma preko glave.

Samomor. 30letna kuhanica Marija Marchi bivajoča v ulici S. Mauricio št. 2, hotela se je zastrupiti predvodenjem popoludne. Prihiteli zdravnik dr. Strasser podelil jej je prvo zdravniško pomoč ter jo odpravil potem v bolnišnico. Nje stanje je bilo nevarno. Iz najdenih pisom je razvidno, da je nesrečna ljubezen varok nesrečnemu činu. Vslje pri zadovanju zdravnikov umrla je ob 10% ura zvečer.

Na smrt na večalah je obesodilo porotno sodišče v Gradcu 27letnega Frana Fuggerja in 28letnega Josipa Fuggerja, ker sta ob vnoči dne 24. aprila zavratno umorila svojega lastnega očeta.

Tativne na zemljidežu Rally. Ker se na tem zemljidežu silno množijo tativne, vspodbudila je to okolnost policijskega oficijala Titza, da si nekoliko ogleda ono okolico. Vspreh je bil tak, da je odvel na policijo štiri osebe. Po dovršenem zasiljanju izpustili so tri izmed njih na prosti, četrtega, nekega Frana Žnidaršiča iz Studenega pri Postojni, pa so obdržali v zaporu.

Najnovejše vesti.

Madonna di Campiglio 4. Včeraj je predel hotelier Oesterreicher v čast cesarskemu prihodu sijajan umotelen ogenj v parku. Na vrhoh so goreli kresi. Cesar in cesarica opazovala sta divni prizor raz okua svojega stanu.

Hamburg 4. Včeraj je nastal ogenj v zalogah krm 15. husarskega polka. Misli se, da je kdo začgal.

Peterburg 3. Car in carica vsprejela sta včeraj francoskega poslanika.

Carijigrad 4. Kralj Aleksander odpotuje jutri na jahti „Sultanie“ v Solun.

Pariz 4. Casimir Perier je vsprel včeraj diplomatički zbor. Papežev nuncij je imel neskor, v katerem je izrazil želje za razvitek Francije, katero usoda je velikega pomena za civilizacijo in človekoljubje. Casimir Perier je naglašal v svojem odgovoru, da je republika z izvolitvijo nekdanjega ministra za vnačje stvari dokazala, koliko važnost pogača na prijateljske odnose v vzdržanju miru.

Pariz 4. Stavbička, na katerih delajo italijanski delavci, stražijo orožniki. Vendar je odpotovalo mnogo italijanskih delavcev.

Opozorjamo naše č. čitalce, da se že dne 12. julija izvabijo Dunajsko srečko, med katerimi je 5 glavnih dobitkov po 10.000 kron.

Trgovinski brzovjavi.

Budimpešta. Pionica za jesen 7.05—7.06, za spomlad 7.37—7.40 Koruza za julij—avgust 4.80 do 4.91 Oros za jesen 5.99—6.— R. 5.37—5.39.

Pionica nova od 77 kil. f. 7.25—7.30, od 78 kil. f. 7.35—7.40, od 79 kil. f. 7.45—7.50, od 80 kil. f. 7.50—7.60, od 81 kil. f. 7.60—7.65.

Ječmen — ; proslo 3.80—4.20.

Slabo povpravljajo po pionici, brez kupcev, jako mladino. Prodalo se je 15.000 met. stot. R. 10 n. cene, ostalo nespremenjeno. Vreme lepo.

Praga. Nerafiniran sladkor za julij 15.45 nova roba za septemb. f. 14.52%, mladino, brez kupcev.

Havre. Kava Santos good average za julij 9.8.—, za november 8.9.—, mirno.

Hamburg. Santos good average za julij 7.85, september 7.6—, decemb. 7.0—, mirno.

Advočat

Dunajska borba 4. julija 1894.

Državni doig v papirju	danesh	včeraj
v srečah	98.05	98.05
v zlata	98.05	98.05
Avtirska renta v zlata	121.65	121.75
v krons	97.85	97.85
Kreditne akcije	350.40	350.50
London 10 lat.	125.80	125.95
Napoleoni	9.97	9.97%
100 mark	61.42%	61.45
100 italij. lir.	44.95	44.90

Dr. Danilo Majaron
otvoril je svojo pisarno
V LJUBLJANI
na Krizveniškem trgu št. 7 (nasproti cerkvi
„Križanke“).

Uradne ure načadne.

K. Zobec in C. izdelovalci umeteljnih objektov, ognjev priporoča se sl. občinstvu, da ga blagovoli ob vaski priliki počasti z naročili temveč, ker se naslanja na rek „Moži k svojim“. Naročila vprejemajo se na cesti Rosselliči h.č. 121 (Camp. Morpurga) v Trstu. — Konico v slovenskem jeziku pošljiva franko in gratis.

Gostilna „All'Antico Moro“
ulica Solitar 12 (po domači pri „Prvackovcu“) prodaja črna in bela rina pre vrste iz prealk in dorberških vinogradov, in sicer: domačo črno po 30, belo po 30, modra frankinja po 40, črno kraliko po 40 in risnik po 48 n. liter. Izvorna kuhinja. — Držel se gesta: „Rojak k rajaku“, priporoča se podpisani za obisk. Anton Podopivec, gostilničar.

RODOLJUBI!!

Podpisani naznanjam, da sem odpril v soboto dne 9 junija svojo krmo v ulici Valdritovo št. 19., znano pod imenom „Croco di Malta.“ Točil budem vina prvo vrste, krščki toran in izvrstno pivo. Izvorna kuhinja, cene poštenje. — Nadajajo se, da me bodo Trščki Slovani po